

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. "Θόος Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἰσυνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
σείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτενομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφον Βελῷ καὶ Ἰουλίον Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *Ρ. (συνέχ).— *Fortuné du Boïs-
gobey*: ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΛΕΚΟΚ, μετάφρασις Λαρ. Καλαϊσάκη,
(συνέχ.). Οὐίλλη Κόλλιερ: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. Ν. Σπανδοῦ, (συνέχ.).

ΣΤΗΘΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προσληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ρώσῃς βούβλια 6.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ
«Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ
πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα
εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς
πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφη-
μερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς
ἡμῶν.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

I'

Ὁ κύριος Θουριεῖ ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ Λαυ-
ρεντίου ταχὺ βλέμμα. Καὶ αὐτὸς ἐσκέ-
πτετο ὅτι ἡ γλυκεῖα καὶ συμπαθὴς ἐ-
κείνη φυσιογνωμία καὶ τὸ διακεκριμένον
ἐκεῖνο ὕφος ἦκιστα συνεβιάζετο μὲ τὴν
ιδεάν ἐγκλήματος τόσῳ μυσαροῦ. Τὰ γε-
γονότα ὅμως ἦσαν σαφῆ.

Προσεκάλεσε τὸν Λαυρέντιον νὰ κα-
θίσῃ, δεικνύων αὐτῷ ἔδραν πρὸ τοῦ γρα-
φείου του, εἶδος μονίμου βήθρου ἐπὶ τοῦ
ὁποίου παρήλαντον ἀλληλοδιαδόχως μη-
νυταί, κατηγορούμενοι καὶ μάρτυρες. Ὁ
Λαυρέντιος ὑπήκουσεν.

Τὸ φῶς τοῦ ἀπέναντι παραθύρου ἐφώ-
τιζε τὴν μορφήν τοῦ Λαυρεντίου, ὥστε ὁ
δικαστὴς τὸν ἐθεώρει καταλλήλως. Δε-
ξιόθεν ὁ γραφεὺς, σιωπηλῶς κεκλιμμένος
ἐπὶ μικρᾷ τραπέζῃ, ἦν ἑτοιμος νὰ γράψῃ.

— Πρὸ μικροῦ μοὶ ἀνεκοίνωσαν, ἤρ-
ξατο ὁ κύριος Θουριεῖ μετὰ φωνῆς σοβα-
ρᾶς καὶ αὐστηρᾶς συγχρόνως, τὸ ἔγ-
κλημα, τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ σας ὑπῆρξε
τὸ θῦμα. Εὐρέθητε εἰς τὰς πρώτας ἐξετά-
σεις· ἡ συγκίνησίς σας υπῆρξε φοβερά. Ἐν
τούτοις πρέπει νὰ καταβάλετε πᾶσαν
προσπάθειαν, ὥπως ὑπερνικήσετε αὐτὴν
καὶ παρᾶσχετε εἰς τὴν δικαιοσύνην τὰς
ἐνδείξεις τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην. Θὰ

ἐπιθυμῇτε βεβαίως, ὥς καὶ ἡμεῖς, νὰ τι-
μωρηθῇ ὁ δολοφόνος;

Εἶτα μετὰ στιγμαίαν σιγὴν ὁ ἀνακρι-
τὴς ἐπανέλαθε:

- Πῶς ὀνομάζεσθε;
- Πέτρος Λαυρέντιος Δαλισιέ.
- Πόσων ἐτῶν εἰσθε;
- Εἴκοσι πέντε.
- Ποῦ ἐγεννήθητε.
- Εἰς Γρενόβλην.
- Τὸ ἐπάγγελμά σας;
- Προλύτης τὰ νομικά.
- Πολὺ καλά. Πατέρα δὲν ἔχετε· τί

ἐπάγγελμα ἔκαμνε;

— Ἀλλά, κύριε.....

— Τί;

— Δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην.....

— Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπεν ὁ κύριος Θου-
ριεῖ, δὲν δύνασθε νὰ ἐλέγχετε τὰς ἐρωτή-
σεις μου, ἀρκεσθῆτε ν' ἀπαντήσετε. Ἀλ-
λως τε, δὲν σᾶς ἠρώτησα μέχρι τοῦδε τί-
ποτε, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶνε ἀναγκαιῶς
πρόλογος πάσης ἀνακρίσεως, καὶ διὰ νὰ
δώσω πέρας εἰς τὰς ἐκπλήξεις σας, ὀφείλω
νὰ σᾶς εἶπω ὅτι περιμένω, περὶ παντὸς
ὅτι ἀφορᾷ τὴν οἰκογένειάν σας καὶ ὑμᾶς,
τὰς λεπτομερεστέρως πληροφορίας, θὰ μὲ
ὕποχρεώσετε δὲ ἂν μὲ πληροφορήσετε ἀ-
κριβῶς. Ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐρώτησίν
μου. Τί ἐπάγγελμα ἔκαμνε ὁ πατὴρ σας;

— Κύριε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος σχεδὸν
ἐκπληκτος, ὁμολογῶ ὅτι ἀκριβῶς δὲν
γνωρίζω.

— Παράδοξον!

— Καθόλου, ἀφοῦ δὲν τὸν ἐγνώρισα.

Ὁ,τι δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω εἶνε ὅτι ἦτο
ὑπάλληλος εἰς ἓν δημόσιον κατάστημα,
ὅτι εἶχε χρέη καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν διὰ νὰ
ἀποφύγῃ τὰς καταδιώξεις τῶν δανειστῶν
του, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γρενόβλην διὰ
τὴν Ἰταλίαν καὶ κατόπιν διὰ τὴν Νεάπο-
λιν καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε μετὰ τινα καιρὸν.
Τίποτε ἄλλο δὲν γνωρίζω. Τότε ἤμην μό-
λις δύο ἐτῶν. Ἐκτοτε ὁσάκις ἠρώτων
τὴν μητέρα μου περὶ τούτου, ἐλυπεῖτο
πολὺ καὶ ἀπέφευγε νὰ μοὶ ἀποκριθῇ.

— Ἡ κυρία Δαλισιέ, ἐξηκολούθησε νὰ
κατοικῇ εἰς Γρενόβλην ἐπὶ πολὺν καιρὸν
μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου της;

— Ὁχι, κύριε, μόλις ὀλίγους μῆνας
ἔμεινε ἐκεῖ, διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς ὑ-
ποθέσεις της καὶ νὰ συναθροίσῃ ὅ,τι ὑπε-
λείπετο ἐκ τῆς προικὸς της, δηλαδὴ τριά-
κοντα χιλιάδας φράγκων περίπου. Ἐπειτα
ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους καὶ ἐδῶ ἐμεί-
ναμεν διαρκῶς. Μίαν μόνην φοράν, πρὸ ἐν-
νέα ἐτῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Δοφίνκν διὰ νὰ
λάβῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς της.

— Ἡ κληρονομία ἐκείνη ἦτο μεγάλη;

— Ἐβδομήκοντα ἕως ὀγδοήκοντα χι-
λιάδας φράγκων, τὰ ὅποια μᾶς ἔσωσαν
ἀπὸ δεινὴν στενοχωρίαν. Ἐκτοτε ἡ μή-
τηρ μου δὲν ἐστερεῖτο, ἀλλὰ μάλιστα κα-
τῶρθωσε νὰ ἔχῃ καὶ μερικὰς οἰκονομίας.

— Ἦτο πρόθυμος διὰ πᾶσαν θυσίαν
πρὸς χάριν σας, τίποτε δὲν ἡμέλησεν ὑπὲρ
τῆς ἀνατροφῆς σας, ἐτελειώσατε τὰς
σπουδὰς σας εἰς ἓν τῶν καλλιτέρων Λυ-
κειῶν τῶν Παρισίων, ὑστερότερον ἠκολου-
θήσατε τὰ νομικά καὶ ἡ μήτηρ σας ἦτο
εὐτυχής, ὑπερήφανος διὰ τὰς ἐπιτυχίας
σας.

— ὦ! ναί, ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος,
δυστυχῆς μου μήτηρ! ἤμην τὸ πᾶν δι'
αὐτήν, ὠνειρεύετο δι' ἐμὲ λαμπρὸν μέλλον.

— Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπως
δήποτε, ἡ ἀγάπη της καὶ αἱ φροντίδες της
ἡμείβοντο, ἀλλ' αἰφνης μετεβάλλετε δια-
γωγὴν· ποῦ ἀποδίδετε τὴν μεταβολὴν
αὐτήν; Εἶνε ἀληθὴ ταῦτα;

Ὁ Λαυρέντιος κατεβίβασε τοὺς ὀφθαλ-
μούς,

— Ἀ! εἶχα ἀδικον, εἰμαι πολὺ ἔνο-
χος, ἐψιθύρισεν.

— Ἐννοῶ, εἶπεν ὁ κύριος Θουριεῖ τὴν
ἀμηχανίαν σας, τὴν μετάνοιάν σας, ἀλλὰ
αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ, πρέπει νὰ ὁμολογήσετε
ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκα-
τοικεῖτε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός σας,
αἰφνης ἀναχωρεῖτε ἐξ αὐτῆς καὶ ἐνοικιά-
ζετε ἄλλην οἰκίαν, διατί;

— Θεέ μου! ἀνεφώνησεν ὁ Λαυρέντιος
μετὰ στενοχωρίας, ἡ ἀπόφασίς αὕτη, ἡ
ὁποία τόσον σᾶς ἐκπλήσσει, δὲν ἔχει τι
τὸ παράδοξον. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχον
ὑποστῇ τὰς τελευταίας μου ἐξετάσεις καὶ
ἐσκόπουν νὰ ἐξακολουθήσω τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ δικηγόρου· μοὶ ἦτο λοιπὸν ἀδύνατον

νὰ γράψω τὴν διατριβὴν μου καὶ νὰ ἐξασκήσω εἴτα τὸ ἐπάγγελμά μου, ἐξακολουθῶν νὰ μένω εἰς τὴν ὁδὸν Καρδινέ. Ἡ μήτηρ μου, μετὰ τινος δυσκολίας, τὸ ἠνέκασεν ἐπὶ τέλους καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐνοικίασα ἰδιαιτέρην οἰκίαν κατὰ τὴν ὁδὸν Γραμῶν.

— Ἐνεγράφητε τότε ὡς δικηγόρος;

— Μάλιστα, κύριε. Ὁ κύριος Γλαβὸν, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γρενόβλην, διὰ νὰ κατοικήσῃ διαρκῶς εἰς Παρισίους, εἰς πολλὰς δὲ περιστάσεις ἦτο ὁ δικηγόρος τῆς μητρός μου, συγκατένευσε νὰ μὲ παραλάβῃ ὡς γραμματέα του, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κύριος Γλαβὸν κατῴκει εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίας Ἀννης...

— Δὲν ἠδύνασθε καθ' ἐκάστην νὰ διατρέχετε αὐτὸ τὸ διάστημα.

— Αὐτὸ δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον, ἀλλὰ...

— Ἀρκεῖ, διέκοψεν αὐστηρῶς ὁ κύριος Θουριέ, δὲν πιστεύετε βεβαίως ὅτι δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὡς σοβαρὰς τὰς προφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κυρία Δαλισιὲ ἠναγκάζετο νὰ σιωπᾷ; Ὀχι, ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς οἰκίας τῆς μητρός σας, δὲν εἴχετε ὑπ' ὄψει σας, οὔτε θέσιν νὰ δημιουργήσετε οὔτε τὴν ὁδὸν νὰ συντομεύσετε, δὲν εἴχατε παρὰ ἓνα μόνον σκοπὸν: ν' ἀπαλλαγῇτε τῆς ἐπιβλέψεως τῆς μητρός σας, ἡ ὁποία σὰς ἐστενοχῶρει καὶ ν' ἀποκτήσετε τὴν ἐλευθερίαν σας; δὲν εἶνε ἀληθὲς τοῦτο;

— Ἰσως, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος τεθορυβημένος, εἶχον ἀκουσίως τὴν ὑστεροβουλίαν αὐτήν.

— ὦ! ὑστεροβουλίαν... ἀκουσίως, ὄχι! Τουναντίον μάλιστα, ἦτο ἀρκετὰ σαφὴς καὶ ἐντελὴς ἐσχηματισμένη. Εἴχατε ἐρωμένην, τὴν ὁποίαν ἠθέλατε νὰ δέχεσθε ἐλευθέρως εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἰδοὺ ὅλη ἡ ὑπόθεσις.

Ὁ Λαυρέντιος, κατὰ πληκτος προσεπάθησε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Ποία ἦτο ἡ ἐρωμένη σας; ἐξηκολούθησεν ὁ δικαστής.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Λαυρέντιος ἐβράδυνε ν' ἀποκριθῇ,

— Ἠκούσατε τί σας ἠρώτησα; ἀνέκραξε.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος ἀνεγείρων τὴν κεφαλὴν, καὶ δὲν ἐλησμόνησα τὴν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὰς μοὶ ἐκάματε. Ἐν τούτοις ἡ ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν μοὶ ἀπευθύνετε εἶνε, τολμῶ νὰ σας παρατηρήσω, ἀδιακρίσια, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν νομίζω ἀναγκαῖον ν' ἀπαντήσω.

— Ἀ! πρέπει νὰ ἐννοήσετε, εἶπεν ὁ κύριος Θουριέ, ἐκπλαγείς διὰ τὴν αἰφνιδίαν ταύτην ὑβριν, ὅτι δὲν παραδέχομαι οὔτε τὰς διακρίσεις, οὔτε τὰς παρασιωπήσεις σας, αἱ ὁποῖαι δι' ἐμὲ δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν, προσερχόμεναι μάλιστα ἐξ ὑμῶν, ὁ ὁποῖος ἐπαίξατε εἰς τὸ δρᾶμα αὐτὸ πολὺ ἄσχημον πρόσωπον.

— Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ τίποτε, ἀφ' ὅ,τι λέγετε, ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος. Νομίζει τις ὅτι διατελῶ ὑπὸ ἀνάκρισιν.

Ὁ κύριος Θουριέ ἔμελλε ν' ἀπαντήσῃ εὐκρινῶς, ἀλλ' ἐκρατήθη.

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, εἶπε δι' ἡπιωτέρου ὕφους, ἄλλως τε ἐννοῶ ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ σιωπήσετε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου; ἔστω, ἐγὼ ἠθέλησα ἀπλῶς νὰ δοκιμάσω τὴν εἰλικρινειάν σας.

Καὶ ἐπειδὴ ἦν βέβαιος ἤδη περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν παρατηρήσεων τοῦ Μούλ, αἰτινες διεβιβάσθησαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου,

— Ἡ ἐρωμένη σας, προσέθηκεν, ὀνομάζεται Πουλχερία; εἶνε ἡ θαλαμηπόλος τοῦ μικρεμπορίου Πελωδά.

Ὁ Λαυρέντιος ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν ἀπεκρίθη.

Ὁ κύριος Θουριέ, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν καιρὸν νὰ συνέλθῃ, ἐξηκολούθησε:

— Ἐνεκατέστητε εἰς τὴν ὁδὸν Γραμῶν. Τί ἐκάματε; Ἐξακολουθήσατε νὰ πηγαίνετε τακτικῶς εἰς τὸν δικηγόρον Γλαβὸν;

— Μάλιστα, κύριε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος μετὰ συστολῆς, ἐπὶ τρεῖς μῆνας τακτικῶτα.

— Καὶ διατί ἐπηγαίνατε; ποῖος σας ἠνάγκασε... ἡ ἐρωμένη σας;

— ὦ! ὄχι! ἐξ ἐναντίας, ἡ δυστυχὴς πολλάκις μὲ ἐπέπληξεν· ἐνόμιζεν ὅτι δὲν τὴν ἠγάπων πλέον καὶ ὅτι τὴν ἐγκατέλειπον.

— Ἀ! καὶ τότε;

— Δὲν μὲ ἠνάγκαζε κανεὶς καὶ μόνον τὸν ἑαυτὸν μου αἰτιῶμαι, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος διὰ φωνῆς πενθίμου. Ἰδοὺ τί συνέβη. Μεταξὺ τῶν πελατῶν τοῦ κυρίου Γλαβὸν εὐρίσκετο καὶ εἰς πλούσιος κερδοσκόπος, ὁ κύριος Σουσα. Πολλάκις τὸν εἶδον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου Γλαβὸν. Μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤμην μόνος, ἦλθε, συνωμίλησεν ἐπὶ τινα λεπτὰ μαζύ μου καὶ ὅταν ἦτο ἔτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ προσεκάλεσεν εἰς ἐσπερίδα, τὴν ὁποίαν εἶδεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἐδέχθην καὶ μετέβην εἰς τὴν ἐσπερίδα... Αὐτὸ μὲ κατέστρεψε. Ὅταν εἶδον τὰς καταφώτους αἰθούσας του, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἶδον, ἐθαμβώθην καὶ συγχρόνως ἀπεγοητεύθην. Τί ἤμην ἐνώπιον τοῦ λαμπροῦ καὶ εὐγενοῦς ἐκείνου κόσμου; Πτωχός, γελοῖος καὶ βλακωδὸς ἐκπληκτος. Προσεπάθησα νὰ ἀναλάβω τὸ θάρρος μου, ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἀδύνατον. Τὰ παλαιῶν συρροῶν φορέματά μου, τὸ ἀδέξιον τῶν τρόπων μου, τὸ ἀσυνάρτητον τῶν λόγων μου, ὡς ἐκ τῆς συγκινήσεως, προσεκάλουν τὸ μείδιμα. Παρατηρήσας τοῦτο, ἀπεχώρησα εἰς μίαν γωνίαν, καὶ ὅτε ἐπέστρεψα εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἤμην ὀργισμένος ἐναντίον ὅλων καὶ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου...

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην κλητὴρ τις εἰσῆλθε καὶ ἐνεχείρισε τῷ ἀνακριτῇ μέγιστον φύλλον χάρτου δεδιπλωμένου εἰς δύο, ἐφ' οὗ ὁ Θουριέ ἔρριψε βλέμμα, καὶ εἴτα ἀπέθηκεν εἰς γωνίαν τινα τοῦ γραφείου του.

— Καλὰ, εἶπε πρὸς τὸν κλητῆρα, ὅστις ἐξῆλθεν.

Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν Λαυρέντιον:

— Ἐξακολουθήσατε, εἶπεν.

ΙΑ'

— Παρήλθον ὁκτὼ ἡμέραι, ἐξηκολούθησεν ὁ Λαυρέντιος, θὰ ἐλησμόνουν ἴσως τὴν ὀλεθρίαν ἐκείνην ἐσπέραν, ὅτε ἐλαβον νέαν πρόσκλησιν παρὰ τοῦ κυρίου Σουσα. Ἡσθάνθην ἀναγεννωμένην τὴν ἀνάμνησιν τῆς ταπεινώσεώς μου. Μοὶ προσεφέρετο ἀντεκδίκησις. Διατί νὰ τὴν ἀπωλέσω; Τί μοὶ ἔλειπεν ἵνα μιμηθῶ τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ κατεστύντριψαν ἐκ περιφρονήσεως; Μήπως δὲν ἤμην ἄξιος αὐτῶν;....

Ὁ κύριος Θουριέ ἔκαμε κίνημα ἀνυπομονησίας.

— Δὲν μοὶ τὰ λέγετε ὅλα, εἶπε διακόπτων αὐτόν.

— Πῶς.

— Ὅχι! Ὑπάρχει καὶ τι, ἀνεῦ τοῦ ὁποῖου ἡ διαγωγή σας θὰ ἦτο ἀνεξήγητος. Νέος, ἀνατεθραμμένος ὡς ὑμεῖς, νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ ἐσπερίδα ὡς ἐκείνην, προσβεβλημένος, ὀργισμένος, τὸ ἐννοῶ κάλλιστα· ὅταν ὅμως ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, σκέπτεται μόνον καὶ προσπαθεῖ νὰ περιφρονήσῃ καὶ αὐτός, τὴν δὲ ἐπομένην λησμονεῖ. Εἰς ὑμᾶς ὅμως συνέβη τὸ ἐναντίον, ὑπόκωφος δηλαδὴ καὶ ἐπίμονος ὀργή, σκληρὰ ἐπιθυμία ἀντεκδίκησεως... Σας ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὑπάρχει καὶ τι ἄλλο.

— Ἀλλὰ... τί θέλετε νὰ ὑπάρχη.

— Θεέ μου! εἶπεν ὁ ἀνακριτής, ἡ αἰωνία καὶ ἀναπόφευκτος ἀφορμή: ἡ γυνή. Ὁ Λαυρέντιος ἐφρικίασεν.

Ὁ δικαστής παρετήρησε τὸ κίνημα τοῦτο καὶ βέβαιος ὅτι ἐμάντευσεν, ἐξηκολούθησε:

— Καὶ πρῶτον, εἰς τὴν ἐσπερίδα ἐκείνην δὲν σας ὑπεδέχθησαν περιφρονητικῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἴσθε γνωστός, παρήλθατε ἀπαρατήρητος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἐκείνου, περιπλανώμενος μόνος μεταξὺ τῶν ὁμίλων. Αἰφνης—δὲν ἀπατῶμαι—μία νεῖσις, ἐξέχουσα κατὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὸν στολισμόν, σας θαμβώνει· τὴν παρατηρεῖτε ἀπὸ μακρὰν, καὶ ἔπειτα προχωρεῖτε, ἀναμινύεσθε εἰς τὸν κύκλον τῶν κολάκων τῆς καὶ τέλος ἀποτολμάτε νὰ τῇ ἀπευθύνετε ἐν βλέμμα, ἓνα λόγον. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνετε παρὰ περιφρονητικὸν βλέμμα ἢ εἰρωνικὸν μειδίαμα. Εἶνε ἀληθές;

— Ναι, ἐψιθύρισεν ὁ Λαυρέντιος μετὰ φωνὴν μεγαγχολικήν.

— Ποία ἦτο ἡ γυνὴ ἐκείνη; ἠρώτησεν ὁ δικαστής.

— Ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία Σουσα.

— Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκατομμυριούχου, ὁ ὁποῖος ἀπλῶς σας προσεκάλεσε... Καὶ ἠλπίσατε ὅτι συνεμερίζετο τὸν ἔρωτά σας καὶ ὅτι ὁ πατήρ της θὰ συγκατένευε νὰ τὴν νυμφευθῇ;

— Ὁμολογουμένως, αὐτὸ ἦτο παραφροσύνη, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος. Ἀλλὰ δὲν

ἐσκέφθην· ἀρέθην εἰς τὸ πάθος, εἰς τὸ δυνεῖρον ἐκεῖνο, χωρὶς νὰ ἐξετάσω ποῦ θὰ κατέληγε. Δὲν ἤθελον νὰ μείνω ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ταπεινώσεως, τὴν ὁποίαν εἶχον ὑποστῇ. Ἠσχισα νὰ λαμβάνω τὸ ὕψος καὶ τοὺς τρόπους τῶν νέων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὲ εἶχον καταβάλλει καὶ τοὺς ὁποίους ἐφθόουν... Συνεδέθην μετ' αὐτῶν καὶ ἔζησα ὡς αὐτοί· ἡ οἰκία τοῦ κυρίου Σουσα ἦτο ἀνοικτὴ δι' ἐμὲ καὶ ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία ἐφάνη κολακευθεῖσα διὰ τὴν μεταβολὴν μου.

— Ἀπλὴ γυναικεῖα φιλαρέσκεια, παρετήρησεν ὁ κύριος Θουριέ.

— Ἰσως... εἶπε στενάζων ὁ Λαυρέντιος.

— Εἰς ὅλα αὐτὰ, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀνακριτὴς, ὑπάρχει περισσότερα παραφωρὰ ἐγωῖσμου ἢ ἀληθοῦς πάθους· ὁπωσδήποτε, ἐρίφθητε εἰς ἄσπτον βίον, δαπανῶντες καὶ συνομολογοῦντες δάνεια. Ἐννοεῖται ὅτι οὐτε περὶ σπουδῶν, οὐτε περὶ ἐργασίας γίνεται πλέον λόγος... Καλὰ, εἰπέτε μοι τὴν ἀλήθειαν. Τί ἐκαμπετε κατὰ τὰ δύο καὶ ἡμισὺ ἐκεῖνα ἔτη;

— Εἶνε εὐκολώτατον νὰ τὸ ὑποθέσετε, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος. Δὲν ἔκαμνα, κατὰ πρῶτον καμμίαν ἐργασίαν. Δὲν μετέβαινα εἰς τοῦ κυρίου Γλαβόν, ὁ ὁποῖος κατελυπήθη ἐννοήσας ποῖαν ὀλεθρίαν ὁδὸν ἠκολούθουν. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν παρείχεν ἡ ἡλικία, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ ἀξία του, μοὶ ἔκαμε παρατηρήσεις καὶ ἐπιπληξείας· ἀλλ' ὅλα ἦσαν ἀνωφελῆ καὶ ἐπέμεινα· τότε ἔπραξεν ὅ,τι θὰ ἔπραττεν ὁ καθεὶς ἂν εὐρίσκετο εἰς τὴν θέσιν του· εἰδοποίησε τὴν μητέρα μου.

— Καὶ ἐμείνατε ἐπίσης ἀναίσθητος εἰς τὰς ἐπιπληξείας τῆς μητρὸς σας ὡς καὶ εἰς ἐκείνας τοῦ κυρίου Γλαβόν;

— Δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ πράξω ἄλλως.

— Διατί;

— Εἶχον χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐτολμοῦσα νὰ ὁμολογήσω εἰς τὴν μητέρα μου καὶ τὰ ὁποῖα πιθανῶς δὲν θὰ ἐπλήρωνα.

— Ἀλλὰ τότε, ποῦ ἐβασιζέσθε διὰ νὰ ἀπαλλαγῇτε ἀπὸ αὐτὰ;

— Εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Ἐπερίμενα νὰ φανῇ εὐνοϊκὴ ἡ τύχη· ἀλλ' ἡ ἀτυχία μὲ κατεδίωκεν ἀδιακόπως καὶ ἐπέβαρυνε περισσότερο τὴν θέσιν μου.

— Ἐν τούτοις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταφεύγετε εἰς τὴν μητέρα σας.

— Ὅσῳ ἠδυνάμην σπανιώτερον. Πάντοτε ἠκολούθουν λυπηραὶ σκηναί, τὰς ὁποίας καταλαμβάνετε, καὶ ἔπρεπε νὰ μὴ ἔχω πλέον ἄλλο μέσον...

— Εἰς τοιαύτην θέσιν εἴχετε φθάσει πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ὅτε τῆς ἐζητήσατε τὰς δέκα χιλιάδας φράγκων;

— Ναί, εὐρισκόμεν εἰς ἀπελπισίαν.

— Πόσα ὠφείλετε;

— Τὸ εἶπον εἰς τὸν ὑπαστυνόμον. Εἰκοσι ἑως τριάντα χιλιάδας φράγκων.

— Αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ ἀπαντήσετε ἀκριβῶς καὶ νὰ εἰσέλθετε μάλιστα καὶ εἰς λεπτομερείας τινάς.

Ὁ Λαυρέντιος ἐδίστασεν. Ὅχι διότι προσεβλήθη ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων, αἱ-

τινες ἀφεώρουν καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ἰδιωτικοῦ τοῦ βίου, τοῦθ' ὅπερ εἶχε λάβει ἤδη ὑπ' ὄψει, ἀλλ' εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀνακριτοῦ διέβλεπε λεπτολόγον μόνον ζήλον ὅπως συλλέξῃ καὶ τὰς ἐλάχιστας λεπτομερείας, δυνάμενας νὰ ὑποβοηθήσωσι τὰς ἐνεργείας τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Λαυρέντιος, ὡς οἱ ὅμοιοί του ἄσπιοι, δὲν ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τὴν θέσιν του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐρώτησις, ἥτις τῷ ἀπηυθύνθη, τὸν ἐστενοχώρει. Ἐν τούτοις κατῴρθωσε νὰ σχηματίσῃ πρόχειρον ἰσολογισμόν, ἀντιπροσωπεύοντα τὰ ἐξῆς χρέη: 12,000 φράγκων ὀφειλόμενα εἰς διαφόρους προμηθευτάς.—3,000 φράγκων, ἅτινα ἐδανείσθη ὑπὸ τῶν φίλων του.—5,000 φράγκων ὀφειλόμενα εἰς τινὰ κύριον Σεγρί, τοκογλύφον.—8,000 φράγκων εἰς δύο γραμμάτια ὀφειλόμενα εἰς ἕτερον τοκογλύφον ὀνόματι Σαμουὴλ Ριχάρ καὶ 4,000 φράγκων ὀφειλόμενα εἰς τὸν κύριον δὲ Μεράκ.

— Τὸ ὅλον τριάκοντα δύο χιλιάδας, εἶπεν ὁ κύριος Θουριέ, ὅστις ἐκράτει σημείωσιν τῶν ἀριθμῶν τούτων.

— Προσθέσατε εἰς ταῦτα, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, καὶ δύο χιλιάδας φράγκων, τὰ ὁποῖα ἐδανείσθη χθὲς τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ Ριχάρ.

— Ἐκάμετε δάνειον χθὲς τὸ πρωὶ; ἠρώτησεν ὁ δικαστὴς ῥίπτων ἐταστικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Λαυρεντίου.

— Καταλαμβάνω ὅτι αὐτὸ σας φαίνεται παραδόξον, διότι ἡ πίστις μου ἦτο ἐξηντηλημένη, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐξεπλάγην διὰ τὴν καλὴν αὐτὴν διάθεσιν τοῦ Σαμουὴλ.

— Καλὰ, εἶπεν ὁ κύριος Θουριέ. Θὰ ἐπανεέλθωμεν μετ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἐν τούτοις, ποῖα χρέη ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἀπαιτητά;

— Ὅλα.

— Ἀλλὰ... ποῖα τὰ μᾶλλον κατεπείγοντα, ἐκεῖνα δηλαδὴ τὰ ὁποῖα σας ἠνάγκασαν νὰ προβῇτε εἰς ἕν ἀπὸ τὰ διαβήματα ἐκεῖνα ἐναντίον τῆς μητρὸς σας, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς ἐκτάκτους μόνον ἀνάγκας καταφεύγατε;

— Δύο. Ἐν γραμματίον τριῶν χιλιάδων φράγκων, τὸ ὁποῖον ὁ Σαμουὴλ ἠπείλει νὰ διαμαρτυρήσῃ, καὶ πρὸ πάντων διακόσια λουδοβίκια, τὰ ὁποῖα ἔχασα εἰς τὸ παίγνιδιον, καὶ ὠφείλον νὰ πληρώσω χθὲς εἰς τὸν κύριον δὲ Μεράκ.

— Τὸ ὅλον ἐπτά χιλιάδας. Διατί τότε ἐζητήσατε ἀπὸ τὴν μητέρα σας δέκα χιλιάδας φράγκων;

— Διὰ νὰ μοῦ περισσεύσουν ὀλίγα χρήματα καὶ δυνηθῶ ἐκ νέου νὰ δοκιμάσω τὴν τύχην μου.

— Περιεγράψατε εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τὰς σκηνας, αἱ ὁποῖαι συνέβησαν μεταξύ ὑμῶν καὶ τῆς μητρὸς σας τὴν ἐβδόμην Ἰουλίου καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς προχθῆς. Εἶνε ἀκριβῆς ἡ περιγραφή ἐκεῖνη καὶ ἐπιμένετε εἰς αὐτήν;

— Ἀναμφιβόλως, τίποτε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω.

— Ἐν τούτοις εἶνε πιθανόν ὅτι δὲν ἐλάβετε τὰς δέκα χιλιάδας φράγκων, τῶν ὁποίων εἴχατε τόσον κατεπείγουσαν ἀνάγκην. Διατί τὰ ἀπεποιήθητε, ἀφοῦ ἡ μητρὸς σας σὰς ἔφινε αὐτὰ εἰς τὴν διαθέσιν σας;

— Σὰς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἄλλως τε, ἂν τὰ πράγματα συνέβαινον διαφορετικὰ, διατί δὲν θὰ σας τὸ ἔλεγον. Σὰς ἔκαμα ὁμολογίας πολὺ περισσότερο ταπεινωτικὰς.

— Ἐν τούτοις, ἀφοῦ δὲν σας ἔμενεν οὐδεὶς πόρος, πῶς ἠλπίζατε ν' ἀποφύγετε τὴν διαμαρτυρήσιν τοῦ Σαμουὴλ Ριχάρ καὶ τὰ ὀφειλόμενα τοῦ δὲ Μεράκ;

[Ἐπεται συνέχεια]

*P.

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΛΕΚΟΚ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

MZ'

Ὁ Πιεδούσης, ἐκκληντος, μάλιστα δὲ καὶ ὀλίγον τεταραγμένος, ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ προσήλωσε τὸ οὖς.

Ἡ φωνὴ αὐτῇ δὲν ἐφαίνετο ἀκουομένη μακρόθεν, καὶ ἐν τούτοις μόλις διεκρίνετο.

Ἦτο μᾶλλον ψίθυρος ἢ ἄσμα.

Αἱ Αἰολικαὶ κινύραι ἐπέμπουσι παρομοίους φθόγγους, ὅταν ὁ ἀνεμος φυσᾷ διὰ τῶν χορδῶν των, ὁ δὲ Πιεδούσης ἔκλινε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ μελωδία, ἣν ἤκουε, κατήρχετο ἐκ τῶν νεφελῶν.

Ἠκροάσθη μετὰ περισσότερας προσοχῆς, καὶ ἐφάνη αὐτῷ τὴν φορὰν ταύτην ὅτι ἡ φωνὴ ἀνῆρχετο ἐκ τοῦ βάθους ὑπογείου τινός.

Τῷ ἐφάνη μάλιστα ὅτι διέκρινε τὰς λέξεις τοῦ μυστηριώδους τούτου ἄσματος.

Ἦσαν λέξεις κυκλίου παιδικοῦ ἄσματος, ὅπερ αἱ νεανίδες ᾄδουσι κρατούμεναι ἐκ τῆς χειρός.

Ἐσπέπτετο ποῦ ἤκουσε τὸ ἄσμα, ὅπερ ἐξῆγειρε τὰς ἀναμνήσεις του, ἀλλ' ἡ φωνὴ ἐξησθῆναι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὡς ἡχῶ ἀπομακρυνομένη, καὶ μετ' ὀλίγον ἐσθῆσθη ὁλοσχερῶς.

Οὐδὲν πλέον ἀκούων, ὁ Πιεδούσης ἐζήτησε νὰ ἐξηγήσῃ τὸν παραδόξον τούτον ἦχον.

ὑπὸ τὴν μικρὰν γέφυραν εὐρίσκετο ὁ τοῖχος τοῦ ὑποβάθρου τοῦ μύλου, καὶ ὁ αὐλαξ, ἔνθα ἔρρεε μικρὰ διήθησις ὕδατος, ἥτις, ὀλίγον κατωτέρω, ἠνοῦτο μετὰ τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Γιάκο ἐγένετο ἄφαντος, ἀφοῦ ἐτε-